

کوټای هاتنی ته مه ن به خراپه نیشانو هوکاره کانی

به شی دووهم وکوټای

م. فهره یدون موحه مهه د

له بکلا وکر کوټه کانی

مآپهړی به هه شت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراقه - کوردستان - که لار

هه همیشه له گه لمان بن بو بهر هه هه نو هه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

له‌پاش ئه‌وه‌ی له به‌شی یه‌که‌مدا باسی کۆتایی هاتنی ته‌مه‌نمان کرد به چاکه به پشتیوانی خوی گه‌وره له به‌شی دووه‌م و کۆتاییدا دیننه سهر باسی:

کۆتایی هاتنی ته‌مه‌ن به‌کاری خراپه: واته: ئه‌و به‌نده‌یه‌ی که‌وا دوا‌ی ئه‌و هه‌موو هه‌ول و تیکۆشانه‌ی له خزمه‌تی دینداری و خواناسیدا به‌سه‌ری بردووه، به‌لام به‌رده‌وام نابیت و زوو کۆل دها واته ناگاته دوا مه‌نزل‌ی چاکان، هه‌ر بویه به‌و جوړه که‌سانه ده‌وتريت: (ئاخر شه‌ر) که به‌پاستی ئه‌و هوکارانه‌ش زۆرن که به‌نده وا لی ده‌که‌ن به‌ره‌و ئه‌و ئاقاره هه‌نگاو بنی و خوی لی ون بیت. بویه پیویسته مروّف هه‌میشه ئاگادارو وریا بیت، خوی مل که‌چی شه‌یتان و دارو ده‌سته‌که‌ی نه‌کات، چونکه رسول الله ﷺ ده‌فه‌رموویت: (يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ)^(۱).

واته: هه‌موو به‌نده‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته زیندوو ده‌کریته‌وه که له‌سه‌ری مردووه و کۆتایی به‌ژیانی هاتوو.

که‌واته بامروّف ژیرانه بپوانیته سه‌ره‌نجام و دواپۆژی خوی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له ئاماده‌باشیدا بیت وه‌به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ساردبوونه‌وه و داپران پووی تی نه‌کات، ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ئاموژگاری بو خۆم پاشان بو توش نه‌که‌ی ته‌وبه دوابخه‌یت یان ساردی له‌به‌رامبه‌ریدا بنوینی!! ئه‌زانی بو؟؟ له‌وانه‌یه بلیی بوچی؟ منیش بیت ده‌لیم: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌که‌م: تو نازانی که‌ی ده‌میری؟ دووه‌م: تو نازانی کۆتایی ته‌مه‌نت به‌چی دیت؟ سییه‌م، تو نازانی له‌سه‌رچی کرده‌وه‌یه‌ک ده‌میری؟ ده‌ی که‌واته ئه‌وه بزانه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [التور].

واته: ته‌وبه بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بولای خوی گه‌وره ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه، تابه‌هوی ئه‌و ته‌وبه‌یه‌وه پزگارین و سه‌رفرازی دواپۆژین و پاریزراویش بن له سزای خوی گه‌وره و میهره‌بان.

شیخ حه‌سه‌نی به‌صری (په‌حمه‌تی خوی لیبی) ده‌فه‌رموویت: دلّی مروّف به‌شه‌ش شت خراب ده‌بیت: (یه‌که‌یک له‌وانه که‌سیکه تاوان ده‌کات به‌تکای ئه‌وه‌ی که ته‌وبه بکات و به‌رده‌وامه له‌سه‌ری و به‌لام هه‌ر ته‌وبه‌که‌ی دوا ده‌خات تا وای لیدیت مردن یه‌خه‌ی ده‌گریت و ئه‌ویش فریای ته‌وبه ناکه‌ویت). هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌و هوکارانه‌ی کۆتایی ته‌مه‌ن به‌خراپه ده‌هینیت بریتیه له‌هیوا بوون به‌دونیا و پشت کردنه قیامه‌ت هه‌روه‌ک عبدالله‌ی کوری عومه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی خسته سه‌رشانم و فه‌رمووی:

(۱) (رواه مسلم: ۷۴۱۳).

(كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ) (۱)

واته: له ژبانی دونیادا وایزی به‌وینه‌ی که‌سیکی نامو یان پیبواریک، وه عبدالله‌ی کوری عومه رضی‌الله‌عنه فه‌رموی: نه‌گه‌ر نیواره‌ت کرده‌وه چاوه‌پوانی به‌یانی مه‌که، نه‌گه‌ر به‌یانیت کرده‌وه چاوه‌پوانی نیواره مه‌که، وه‌سوود له له‌ش ساغیت وه‌رگه‌ر بو کاتی نه‌خوشیت، وه‌سوود له‌دونیات وه‌رگه‌ر بو کاتی سه‌ره مه‌رگت. که‌واته: زور به‌ناگابه‌ براو خوشکی نازیز... مردن هه‌ردیت ..... به‌بی وه‌رگرتنی موئه‌ت لیت راپیچی دونیایه‌کی ترت ده‌کات. ده‌ی که‌واته ناگاداری نه‌م خالانه به‌ بزانه هیچیانیت تیدا به‌رجه‌سته نییه؟ .....

یه‌که‌م - مردن له‌سه‌ر تاوانیک (هاوئل بریاردان) که‌به‌هه‌میشه‌یی له‌ دوزه‌خدا ده‌ته‌یلیته‌وه:

هاوئل بریاردان بو خوی تاک و بی هاوبه‌ش یه‌کیکه له‌ تاوانه زور گه‌وره‌کان و مروف بو هه‌تا هه‌تایی له‌دوزه‌خدا ده‌ته‌یلیته‌وه، جائه‌مه‌ش به‌وه ده‌بیئت که‌ مروف که‌سیک یان به‌ردیک یان داریک یان مانگ یاخود پیغه‌مبه‌ریک یان هه‌رشتیکی دی بکاته هاوئلی خوا له‌ په‌رستن و هاوار بو کردن و په‌نا پیگرتن و داواکردن و وه‌کو هاوشیوه‌ی خوی لی بکات، هه‌رکه‌سیک به‌م شیوه‌یه بکات و ته‌وبه‌ی له‌سه‌ر نه‌کات و بمریت نه‌وه به‌هه‌شتی لی حه‌رام کراوه‌و بو هه‌تا هه‌تایش دوزه‌خیه، هه‌ر بو‌یه‌ش نه‌م هاوئل بریاردانه دوو جوړی هه‌یه که‌ نه‌وانیش: (الشرك الاکبر) هاوئل بریاردانی گه‌وره: نه‌م جوړه بریتیه له‌و شیرکه‌ی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی بی باوه‌ر ده‌بیئت و پیی له‌ ئیسلام ده‌رده‌چیئت (دوای نه‌وه‌ی پیی راده‌گه‌یه‌نریت و به‌لگه‌ی پیویستی له‌سه‌ر ده‌کریت) نه‌ویش چند جوړیکی هه‌یه له‌وانه هاوئل بریاردان بو خوا له: په‌روه‌ردگاریتیدا، وه‌له‌په‌رستندا، وه له‌ ناوو سیفه‌تدا.

(الشرك الاصغر) هاوئل بریاردانی بچووک: نه‌م جوړه‌یان نه‌وه‌یه که‌ خاوه‌نه‌که‌ی پیی له‌ ئیسلام ده‌رناچیئت و بی باوه‌ریش نابیئت و کرده‌وه‌ش هه‌لئاوه‌شینیته‌وه، به‌لام تاوانیکی زور گه‌وره‌ی نه‌نجام داوه، وه مه‌ترسی چوونه دوزه‌خیشی لی ده‌کریت، له‌وانه هاوئل بریاردان له: نیه‌تدا وه له‌ ووته‌و زماندا، وه‌له‌ شیوازی کرده‌وه‌دا. خوی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء) .

واته: خوی گه‌وره له‌ که‌سیک خوش نابیئت که‌ هاوئلی بو بریاردابیئت، به‌لام له‌ غه‌یری شیرک خوشده‌بیئت بو که‌سانیک به‌ ویستی خوی، وه‌هه‌رکه‌سیش هاوئل بریار بدات نه‌وه به‌پراستی تاوانیکی گه‌وره‌ی نه‌نجام داوه. ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ﴾ (المائدة) .

واته: هه‌ر که‌سیک هاوئل بریار بدات بو خوا نه‌وه به‌ دلنیا‌یه‌وه خوی گه‌وره به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام ده‌کات، وه بو هه‌تا هه‌تایش شوینی نه‌و ناو ناگره. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا رضی‌الله‌عنه ده‌فه‌رموویت: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نَدًّا دَخَلَ النَّارَ وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو لِلَّهِ نَدًّا دَخَلَ الْجَنَّةَ) (۳) .

(۱) (رواه البخاري: ۶۴۱۶) .

واته: هه‌رکه‌سیک مردبیت و له حاله‌تیکدا هاواری له غه‌یری خوا کردبیت ده‌چیته ئاگره‌وه، وه‌هه‌رکه‌سیکیش مردبیت و هاواری له غه‌یری خوا نه‌کرد بیت ئه‌وه ده‌چیته به‌هسته‌وه.

دووهم: مردنی که‌سی نوپژ نه‌که‌ر:

نوپژ بریتیه له خواپه‌رسته‌یه‌کی گه‌وره که به کردارو ده‌رب‌پینو خویندنی چهنه ئایه‌تیکو قورئانی پیروژو چهنه پارانه‌وه‌یه‌کی دیاری کراو له سوننه‌تی سه‌حیدا، هه‌ر له دابه‌ستنی الله اکبر تاکو سه‌لام دانه‌وه نوپژکردن له دینی ئیسلامدا گرنگیه‌کی تایبه‌تی پیدراوه، هه‌رنوپژیشه کوله‌که‌ی دینه‌وه هیچ خواپه‌رسته‌یه‌کی تری ناگاتی، وه‌ته‌نھا نوپژیشه ده‌بیته هوی روشن کردنه‌وه‌ی دلان و به‌رچاو پوونی چاوان و پاک بوونه‌وه‌ی ده‌روون، وه‌پشوو دانیکیشه به روح و لاشه، سه‌ر له نوی تازه کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیه له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری به‌رزو بی وینه، که‌واته پیویسته ئاگاداری نوپژه‌کانمان بین وله‌کاتی خویدا ئه‌نجامی بده‌ین وه‌ په‌نا بگرین به‌خوای گه‌وره له که‌سانی نوپژنه‌که‌ر، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت:

﴿ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشُّهُوتَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴾ [مریم].

واته: له‌دوای پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان نه‌وه‌یه‌ک هاتن به‌ دوایاندا نوپژه‌کانیان ده‌فه‌وتاندو شوینی هه‌واو ئاره‌زووه‌کانیان که‌وتن، جا ئه‌وانه‌ش به‌هوی ئه‌و نوپژ فه‌وتان و نه‌کردنه‌یانه‌وه توشی ئازارو زیان ده‌بن و ده‌گه‌ن به‌ توله‌ی خویان و به‌سزای شیویک له‌شیوه‌کانی دۆزه‌خ. وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: کاتیک که‌ هه‌ندیک که‌س ده‌چنه ناو سه‌قه‌ره‌وه که‌ ناویکه له‌ ناوه‌کانی دۆزه‌خ پرسیاریان لی ده‌کریت: ﴿ مَا سَأَلْتُمْ فِي سَعْرٍ ﴾ [۴۲] قَالُوا لَرَنُكَ مِنَ الْمَصْلِينَ ﴿۴۳﴾ [الذکر].

واته: ئه‌وه هوی چی بوو ئیوه پاپچی دۆزه‌خ کران؟ ئه‌وانیش له وه‌لامدا ده‌لین: چونکه ئیمه له‌ گروی نوپژ که‌ران نه‌بوین.

وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضَيَّعْ مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بَحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ عَذَبَهُ وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ) (۴).

واته: پینچ نوپژ هه‌ن ئه‌وانه‌ی که‌ خوای گه‌وره له‌سه‌ر به‌نده‌کانی نووسیوه، جا هه‌ر که‌سیک جی به‌جی بکات وه‌ هیچ شتیکی لی نه‌فه‌وتاندبی، به‌هوی که‌م ته‌رخه‌می و گوی پینه‌دانه‌وه، ئه‌وه لای خوای گه‌وره به‌لین و په‌یمانی هه‌یه که‌ بیخاته به‌هسته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ پیچه‌وانه‌وه بوو، که‌سه‌که له‌کاتی خویدا ئه‌نجامی نه‌دابی و نوپژه‌کانی فه‌وتاندبی، یان هه‌ر نه‌یکردبی، ئه‌وه مافی خواجه‌که‌ هیچ به‌لین و په‌یمانیکی نه‌داتی به‌وه‌ی که‌ بیخاته به‌هسته‌وه، ئه‌گه‌ر ویستی لی بوو ئه‌وه سزای ده‌دات وه‌ئه‌گه‌ر ویستیشی لی بیت ئه‌وه ده‌یخاته به‌هسته‌وه.

(۳) (رواه البخاري: ۴۴۹۷).

(۴) (رواه احمد وابوداود وابن ماجه والنسائي وصححه الشيخ الالباني في: صحيح الجامع الصغير: ۳۲۴۳).

سی‌هه‌م: مردن له‌سه‌ر کاری داوین پیسی:

کاری داوین پیسی (الزینا) بریتیه له‌وهی که دوو کهس له‌دوو په‌گزی جیاواز له جیگه‌یه‌کدا کو‌ببنه‌وه و ئه‌و کاره به‌د په‌وشتیه ئه‌نجام بدن، ئه‌و کاره دزیوو پیس و گلاوه‌یه که ده‌بیته هو‌ی خراپ کو‌تایی هاتنی ته‌من، وه‌ده‌شبیته هو‌ی تیک چوون و شیرازه پچراندنی نیوان تاکه‌کانی کو‌مه‌لگه‌و بلا‌وبونه‌وهی نه‌خو‌شی و نه‌مانی شهرم و ری‌زو پله‌و پایه، بو‌یه هه‌رکه‌سیک پیشه‌ی ئه‌م کاره بی‌ت و به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ری و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش بم‌ری‌ت، ئه‌وه بی‌گومان دوا‌روژ‌تیکی ترسناک چاوه‌پوانی ده‌کات، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمو‌ی‌ت:

﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ [الاسراء: ۳۲]

واته: نزیک زینا مه‌که‌ون، چونکه به‌پراستی په‌وشتیکی به‌دو خراپ و ناشیرینه و ریگه‌یه‌کی تا بل‌ی دزیوو بی‌زاوه. (نه‌ک هه‌ر مه‌یکه‌ن به‌لکو نزیکیشی مه‌که‌ون هو‌کاره‌کانی نزیک که‌وتنه‌وه‌ش زۆرن له‌وانه: تی‌پروانینی حه‌رام، ته‌وقه‌کردن له‌گه‌ل په‌گزی به‌رامبه‌ر، به‌ته‌نهما مانه‌وه‌ی ئا‌ف‌ره‌ت و پیا‌و له شو‌ین‌یک‌دا،..... هتد هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی‌ت:

(لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ^(۵) واته: ئه‌و که‌سه‌ی که کاری زینا کردن ئه‌نجام ده‌دات ئه‌وه له‌کاتی زینا‌که‌دا باوه‌په‌که‌ی له لاشه‌ی ده‌رده‌چ‌یت.

یاخود خه‌مخو‌ری مرو‌فایه‌تی پیشه‌واو ری نیشاندەر پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رمو‌ی‌ت:

(إِذَا زَنَى الرَّجُلُ خَرَجَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَانَ عَلَيْهِ كَالظَّلَّةِ فَإِذَا انْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ) ^(۶).

واته: هه‌رکات به‌نده‌یه‌ک له‌به‌نده‌کانی خوا زینا بکات له‌کاتی زینا‌کردنه‌که‌دا باوه‌پ له لاشه‌یدا ده‌رده‌چ‌یت و له‌سه‌ر سه‌ری ده‌وه‌ستی‌ت، جا هه‌رکات وازی له زینا‌کردنه‌که‌دا هی‌نا ئه‌وه باوه‌په‌که‌ی ده‌گه‌رپ‌ته‌وه لاشه‌ی.

چواره‌م: خو‌کوشتن:

خو‌کوشتن یان ئازاردانی لاشه به‌هه‌رشتیک که‌بیته هو‌ی له‌ناوچوون و مردنی ئه‌وه حه‌رامه‌و له‌کاره بی‌زاوه‌کانه، جائه‌م خو‌کوشتنه ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئازارو ئه‌شکه‌نجی لاشه بی‌ت یان له‌به‌ر خه‌م و خه‌فت و ئیش بی‌ت که که‌سیک به‌رامبه‌ری ده‌یکات، یان له‌داخی کوفری به‌رامبه‌ر بی‌ت یان..... هه‌مووی حه‌رامه‌و ده‌بیته هو‌ی کو‌تایی هاتنی ته‌من به‌خراپه، بو‌یه به‌نده‌ی خوا پی‌ویسته هه‌میشه ئارامگرو له‌سه‌ر خو‌بی‌ت، چونکه هه‌رکات توشی خه‌م و خه‌فت و ناره‌حه‌تی و نه‌هامه‌تی بوو پی‌ویسته ئارام و له‌سه‌رخو بی‌ت له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و ئازارانه‌دا نه‌ک په‌نا بباته به‌ر (خو‌کوشتن) خوای گه‌وره

ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ [النساء: ۲۹]

(^۵) (رواه البخاري: ۳۴۷۵، ومسلم: ۵۷).

(^۶) (رواه أبو داود والترمذي والبيهقي وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۲۳۹۴).

واته: نه‌کن نه‌فسی خوتان بکوژنو له‌په‌حمه‌تی خوا بی ئومیدبن، چونکه به‌پاستی خوی گوره زور به‌به‌زه‌ییه به‌رام‌به‌ر به‌ئیوه، پاشان ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَمَنْ يَعْلَ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۳۰﴾ (النساء) .

واته: هه‌رکه‌سیش کاری ناره‌وای ئاوا بکات به‌هه‌ر نیازیک بیت، ئه‌وه له‌ئاینده‌دا ده‌یخه‌ینه ناو ئاگری گه‌وره‌وه تا‌کو بسوتی و سزا بچیژیت، ئه‌م کاره‌ش بو خوی گوره زور ئاسانه .

هه‌روه‌ها پی‌نخه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموویت: (مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ شَرِبَ سَمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا) (۷) .

واته: هه‌رکه‌سک خوی بکوژیت به‌ئاسنیک (لیره‌دا به‌مانای ئه‌وانه دیت که له ئاسن دروستکراون (فیشه‌ک، چه‌قو، شمشیر، شیش، چه‌کوش،....) ئه‌وا به‌و ئاسنه‌ی که خوی پی کوشتوو له‌ناو دۆزه‌خدا به‌رده‌وام له‌خوی پی ئه‌داته‌وه و به‌نه‌مری و هه‌تاهه‌تایی تییدا ده‌می‌نیه‌وه، وه‌هه‌رکه‌سیش خوی ژه‌هر خوارد بکات جا به‌هه‌رجۆره ده‌رمانیک بیت یان به‌هه‌ر جۆره خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک بیت ئه‌وه ئه‌و ژه‌هری خوی پی کوشتوو به‌رده‌وام له‌ده‌ستیدایه‌و له‌ناو دۆزه‌خدا خوی پی ده‌کوژیت و بو هه‌تا هه‌تایی تییدا ده‌می‌نیه‌وه، وه‌هه‌رکه‌سیش خوی له‌شاخیکی به‌رزه‌وه فری بداته خواره‌وه به‌مه‌به‌ستی خۆکوشتن یان له‌سه‌ر دیواره‌وه یان له‌هه‌رشوینیکی به‌رزه‌وه ئه‌وه به‌رده‌وام له‌ناو دۆزه‌خدا له‌و شوینه به‌رزه‌وه هه‌لده‌دریته خواره‌وه بو هه‌تا هه‌تایی له‌دۆزه‌خدا به‌ یاخود له‌فه‌رموده‌یه‌کی ترده‌فه‌رموویت:

(الَّذِي يَخْتُقُ نَفْسَهُ يَخْتُقُهَا فِي النَّارِ وَالَّذِي يَطْعُنُهَا يَطْعُنُهَا فِي النَّارِ) (۸) .

واته: ئه‌وه‌که‌سه‌ی که هه‌ناسه له‌خوی ده‌بریت و خوی ده‌خنکینیت ئه‌وه ده‌چیته ئاگری دۆزه‌خه‌وه له‌ویش به‌رده‌وام خوی ده‌خنکینیت، وه‌هه‌ر که‌سیکیش به‌هه‌ر شتی که نه‌فسی خوی بکوژیت ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه .

پینجه‌م: خوشویستی تاوان و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری:

هه‌رکاتیک له‌ناو خه‌لکیدا تاوان زور بوو وه‌شوین که‌وته‌و جیبه‌جیکه‌ری زور بوو، وه‌به‌شیوه‌یه‌کی سانایی و سوکی ته‌ماشاکرا هه‌روه‌ها ئه‌نجام دانیشی بووه شتیکی به‌رده‌وام، ئه‌وه بیگومان چاوه‌پروانی خه‌شم و قینی خوا ده‌کریت بو سهر زه‌وی، جاخوگرتن به‌تاوان و په‌شیمان نه‌بوونه‌وه لپی کرداریکی ناپه‌سه‌ندو جیی خوشحالی شه‌یتانه، هه‌روه‌ها شوینی گرتنه‌وه‌ی تاوانیش زیاتر ناو دله‌کانه، هه‌رکات جیی خوی کرده‌وه له‌ناو دلدا ئیبلیس و داروده‌سته‌که‌شی له‌پیلاناندانان بو، تا به‌وه‌ی راپیچی ناو دۆزه‌خی بکه‌ن و کو‌تایی ته‌مه‌نی به‌خرابه‌به‌ینن، که‌واته ئیستا باه‌ریه‌ک

(۷) (رواه البخاري: ۵۷۷۸، مسلم: ۱۰۹) .

(۸) (رواه البخاري: ۱۳۶۵) .

له‌خومان بپرسین ئه‌وه بوچی دل هه‌ندیك جار به (قلب) هاتوو به‌یگومان وه‌لامه‌که‌ی زور ئاسانه، زانایان په‌حمه‌تی خویان لیبیت ده‌فهرموون: دل سیفه‌تیکی هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه زوو هه‌لده‌گه‌پیتته‌وه بو‌یه پیی ده‌وتریت قلب. پیغه‌مبه‌ری خوا^(۱) ده‌فهرموویت: (دلی نه‌وه‌ی ئاده‌م له‌و شله‌یه‌ی که له‌ناو ده‌فریکدایه ده‌کولیت و ئه‌م دیوو دیوده‌کات، توندترو خیراتر ئاوه‌ژوو ده‌بیت و هه‌لده‌گه‌پیتته‌وه)^(۱). تاوان به‌ربه‌ستیکی گه‌وره‌یه له‌به‌رده‌م چووئه به‌هشت وکو‌تایی هاتنی ته‌من به‌چاکه، بو‌یه پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان^(۲) له‌فهرمووده‌یه‌کی ترده‌ه‌فهرموویت:

إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُّكَّتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سَقَلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّأْنُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾^(۱).

واته: هه‌رکاتیک به‌نده که‌وته ناوتوانه‌وه، ئه‌وه به‌کسه‌ر خالیکی ره‌ش له‌سه‌ر دلی دروست ده‌بیت، جا ئه‌گه‌ر له‌و تاوانه په‌شیمان بووه‌وه و داوی لی خوشبوونی له‌خوا کردو گه‌پایه‌وه ئه‌وه خاله ره‌شه‌که‌ش له‌سه‌ر دلی ده‌سپیتته‌وه و نامینی، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر تاوان و ده‌گه‌پایه‌وه سه‌ری ئه‌وه ورده و ئه‌و خاله گه‌وره ده‌بیت و تاوای لی‌دیت هه‌موو دلی داگیر ده‌کات و ئیتر ئه‌و په‌رده‌یه ده‌دریت به‌سه‌ر دلیدا که خوای گه‌وره ده‌ه‌فهرموویت: ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ [المطففين].

واته: نا وانیه، به‌لکو ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد له‌خرابه‌و تاوان هه‌ر به‌و هوی‌وه خوای گه‌وره په‌رده‌ی هینا به‌سه‌ر دلایندا (قال الحسن: هو الذنب على الذنب حتى يموت القلب. قال ابن عباس: "ران على قلوبهم" طبع عليها)^(۱).

پیشه‌وا حه‌سه‌ن (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فهرموویت: واته تاوان له‌سه‌ر تاوان ئه‌نجامی ده‌ده‌ن تاکو مردن ده‌گاته سه‌ریان، پیشه‌وا ابن عباس (په‌زای خوای لیبیت) ده‌فهرمووی: "ران على قلوبهم" طبع عليها واته موژ ده‌دریت له‌سه‌ر دلایان جا به‌بی گومان هه‌رکه‌سپیش موژ بدریت له‌سه‌ر دلی به‌هوی تاوانه‌وه‌یه وه‌ئمه‌ش ده‌بیتته هه‌کارای سه‌ره‌کی بو کوتایی هاتنی ته‌من به‌خرابه.

شه‌شه‌م - هیوا دریزی به‌ژیانی دنیا:

هیوا بوون به‌ژیانی دنیا و که‌وتنه ژیباری ئه‌و خه‌مه‌وه به‌کیکه له‌و تاوانانه‌ی که خوا په‌نامان بدات مروّف به‌ره‌و هه‌ل‌دیرو له‌ناوچوون ده‌بات و هه‌کاریکی گرنگیشه بو کوتایی هاتنی ته‌من له‌سه‌ر خراپه، جا هه‌رکه‌سیک که‌وته نیو ئه‌م گیژاوه‌وه ئه‌وه ده‌بیت دوا پوژی خوئی به‌هینیتته پیش چاو که‌دوایی خوئی په‌شیمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بوچی هه‌موو غه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا و کارکردن بووه بو ژیانی دنیا و دواپوژی فه‌راموش کردوو، به‌راستی ئه‌م ژیانی دنیا به‌که‌چاوی زوژیک له‌مروقه‌کانی کویر کردوو له‌ئاست بینینی پاداشت و نازو به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره له‌و ژیانه‌ی تر که دوو پوژو به‌رده‌وامیش هه‌لی خه‌له‌تاندون و ته‌نها سه‌رقالی سه‌روه‌ت و سامان و جوانی و پازاوه‌یه‌که‌ی کردوون، ئه‌ویش به‌

(۱) (پروانه: سلسلة الاحاديث الصحيحة: ۱۷۷۲).

(۲) (رواه الترمذي وابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۱۶۲۰).

(۳) (پروانه: البغوي تفسير سورة المطففين: ۹ / ۲۵۳-۲۵۴).

هاوکاری و ده‌ست بارگرتنی شه‌یتانی لیزان و فیلباز ئیبلیسی نه‌فره‌ت لی‌کراو، خوی گه‌وره و میهره‌بانیش ده‌فرموویت:

﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَدِّلُوا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾ [هود].

واته: هر که سیک ته‌نہا ژینانی نه‌م دونیایه و جوانی و رازاوه‌بیه‌که‌یی و به‌رق و بریقی نه‌وی بوی، وه‌پاشه‌پوژی پشت گوی بخات، نه‌وه ئیمه‌ش هر له‌دونیا‌دا به‌تیرو ته‌سه‌لی هه‌موو نه‌وه‌ول و کوششه‌ی که‌کردویه‌تی وه‌ک سه‌ردانی خزمان و چون بولای نه‌خوش و قسه‌ی زل کردن تیایدا . ده‌دینه‌وه به‌ته‌ندروستی لاشه‌یی و پوژی پیدانی و ده‌رکردنی ناوو شه‌وره‌تی دونیایی به‌مه‌رجیک هیچی لیکه‌م ناکه‌ینه‌وه وه‌ک خوی پاداشتی ده‌دینه‌وه به‌لام نه‌وانه له‌دوارپوژدا جگه له‌ناگری دوزه‌خ هیچ به‌شیک و به‌هره‌یه‌کیان نییه! وه‌هر هه‌ول و چاکه‌یه‌ک که‌له‌دونیا کردبیتیان هه‌مووی به‌فیرو چووه هر له‌دونیا‌دا، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ ده‌فرموویت:

(فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرَ أَخْشَىٰ عَلَيْكُمْ وَلَكِنِّي أَخْشَىٰ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَيَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ) (١٢).

واته: سویند به‌خوا له‌هه‌ژاری ناترسم که‌توشی ئیوه بی‌ت، به‌لام ده‌ترسم دنیا بری‌ت به‌سه‌رتانداو ده‌رگای خوشیه‌کانتان بو بکاته‌وه وه‌ک چون کرایه‌وه بو‌گه‌لانی پی‌شوو، وه‌ئیه‌وش پی‌شبرکیی له‌سه‌ر بکه‌ن وه‌ک چون نه‌وان پی‌شبرکییان له‌سه‌رکرد، وه‌له‌ناوتان به‌ری‌ت وه‌ک چون نه‌وانی له‌ناو برد.

په‌حمه‌تی خوا له‌زاناو پیاوچاک شیخ حه‌سه‌نی به‌صری (په‌حمه‌تی خوی لی‌بیت) که‌ده‌فرموویت: (لا تخرج نفس ابن ادم من الدنيا إلا بحسدات الثلاث: إنه لم يشبع مما جمع ولم يدرك ما أمل، ولم يحسن الزاد لما يقدم عليه) (١٣).

واته: گیانی نه‌وه‌ی ئاده‌م ده‌رناچی له‌لاشه‌ی له‌دونیا‌دا مه‌گه‌رسی ئاخ هه‌له‌ده‌کی‌شیت: تیر ناخوات له‌وه‌ی کو‌یکردوه‌ته‌وه، وه‌نه‌گه‌یشتوووه به‌وه‌ی که‌هیاویه‌تی‌ه‌تی، وه‌زادو تویشوووی باشی هه‌ل نه‌گرتوووه بو نه‌وه‌ پوژده‌ی له‌سه‌ر پی‌یه‌کانی ده‌وه‌ستیت .

حه‌وته‌م - دواخستنی ته‌ویه:

ته‌ویه کردن و گه‌رانه‌وه بولای خوا پی‌ویسته له‌سه‌ر هه‌موو به‌نده‌یه‌ک، جا ته‌ویه کردن له‌سه‌ر نه‌نجامدانی هه‌موو تاوانیک پی‌ویسته، وه‌په‌یوه‌ست نییه به‌ته‌نہا کاتیک یان شوینیک یان تاوانیک، به‌لکو هه‌میشه پی‌ویسته بگه‌ری‌یته‌وه بولای خوی گه‌وره و داوای لی‌خوشبون و لی‌بورده‌نی لی‌بکه‌یت، جا ته‌ویه کردن خوی له‌خویدا گوران و دیواو دیو کردنی به‌نده‌یه له‌باریکه‌وه بو باریکی تر، بویه نه‌م جو‌ره ته‌نہا به‌وته و قسه‌ی سه‌ر زار نابیت، به‌لکو ده‌بیت کوچ بکه‌ی له‌تاوانه‌وه به‌ره‌و به‌ندایه‌تی‌ه‌کی راسته‌قینه، هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فرموویت:

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ ﴾ [النور].

(١٢) (رواه البخاري: ٤٠١٥، ومسلم: ٧٦١٤).

(١٣) (ببروانه: حلية الأولياء: ٢٧٢/٦، وذم الدنيا: ٢٧٥).

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه بگه‌پینه‌وه بۆ لای خواو ته‌وبه بکه‌ن، هه‌مووتان وه له‌هه‌موو ئه‌و تاوانانه‌ی که گه‌وره بچوکن بۆ ئه‌وه‌ی پزگارتان بی‌ت له‌ سزای خواو سه‌رفرازی دوا‌پۆژ بن.

هه‌ر بۆیه قه‌ده‌غه‌یه دواخستنی ته‌وبه وه‌خۆ هه‌لخه‌له‌تاندنه پیش هه‌موو شتیک وه به‌ گوی کردن له‌ شه‌یتانیشه له‌ هه‌مان کاتدا، بۆیه خوای گه‌وره به‌زه‌یی بیته‌وه به‌ حاڵی من و تو‌شدا، ئه‌ی به‌نده‌ی خوا نه‌که‌ی ته‌وبه دوا بخه‌یت؟! ئه‌زانی بۆ؟؟ چونکه تو‌ نازانیت که‌ی ده‌مریت له‌وانه‌یه زۆر نزیك بی‌ت کاتی گه‌رانه‌وه‌ی یه‌کجاریت بۆ لای خوا، بۆیه زوو ته‌وبه بکه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت:

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ) (۱۴).

واته: خوای گه‌وره ته‌وبه‌ی به‌نده‌که‌ی وه‌رده‌گریت پیش گه‌یشتنی به‌ غه‌رغه‌ره‌ی گیان کیشان، واته تاپییش ئه‌و کاته وه‌رده‌گیریت دوا‌یی سو‌دی نییه. هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تر دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت:

(التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) (۱۵).

واته: ئه‌و که‌سه‌ی که ته‌وبه ده‌کات له‌ تاوان، وه‌ک ئه‌وه وایه که هیچ تاوانیکی نه‌کرد بی‌ت.

هه‌شته‌م - ئافره‌تانیک به‌ پۆشاکێ ته‌سک وته‌نک وگورته‌وه به‌مریت.

به‌راستس تو‌یژی ئافره‌تان ته‌نها مافیان له‌ ژێر سایه‌ی دینی ئیسلامدا پارێزراوه و پێزو پله‌و پایه‌یان هه‌ر له‌ویدا بۆ دیاری کراوه، هه‌ر بۆیه ئافره‌تیش وه‌ک هه‌موو دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره خاوه‌ن سیفه‌ت و جوانی و ناسکی و لاشه‌یه‌کی تاییه‌تیه که ته‌نها خوای گه‌وره خۆی ده‌زانیت چۆن ده‌بنه‌ جیی سه‌رنجی پیاوان، جا دو‌ژمنانی ئیسلام و دو‌ژمنانی به‌رنامه‌ پیرۆزه‌که‌ی خوا به‌رده‌وامن له‌ سه‌ر پیلان گێران و به‌رنامه بۆ دا‌رشتن تا وا له‌و ئافره‌تانه بکه‌ن که ببه‌ هۆی له‌خسته‌ بردن و ترازاندنی په‌گه‌زی به‌رامبه‌ر ئه‌ویش به‌ له‌که‌دار کردن و ناو زپاندن و بلا‌وکردنه‌وه‌ی جو‌ره‌ها جل و پۆشاکێ ناشه‌رعی و سه‌رنج را‌کیشه‌ر تا ئافره‌تانی پی هه‌لبخه‌له‌تینن و له‌و ریگایه‌وه مه‌رازه گلاوه‌کانی خویان به‌هیننه‌ دی، هه‌ر بۆیه به‌م جل و به‌رگه به‌ ناو دا‌پۆشه‌ره‌وه که‌وتونه‌ته ناو زۆنگاو و په‌شای چاولی که‌ری پۆژئاو دو‌ژمنانی خوا، وه‌به‌داخیشه‌وه ده‌لیم له‌ ولاتی خو‌شمان ده‌سته‌و تا‌قمیکی چا‌وچنۆک هه‌ن که شه‌و و پۆژیان خستۆته سه‌ر یه‌ک بۆ دو‌ورین و بلا‌و کردنه‌وه‌ی ئه‌م جو‌ره‌ جلانه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که کۆمه‌لیکیش هه‌ن خه‌ریکی پازاندنه‌وه‌و نمایش کردنی ئافره‌تان و شه‌رم و شکۆیان نه‌ماوه‌و ئافره‌تانی نیوه پووت به‌ره‌م ده‌هینن له‌ کاتی‌کدا کۆمه‌لگه‌ چاوه‌روانی شتی باشترو چاکتر ده‌کات له‌وانه، به‌لام به‌داخه‌وه ژه‌هری خویان پشتووه ..... بۆیه لی‌ره‌وه ئه‌و فه‌رموده‌یه ده‌ده‌ین به‌ گوی هه‌موو خۆینه‌رو گویگریک که خو‌شه‌ویستمان ﷺ ده‌فه‌رموویت:

(صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا) (۱۶).

(۱۴) (رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ۱۹۰۳).

(۱۵) (رواه ابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ۳۰۰۸).

واته: دوو کومه ل هه ن که من نه يانم بينيوه ئه وانه له ئه هلی ئاگرن و ده چنه دوزه خه وه، کومه ليکيان بریتين له و که سانه ی که پيشه يان نازاردانی خه لکی یه به قامچی که له شیوه ی کلکی مانگا ده چیت و له خه لکی پیده ده ن، وه کومه لی دوو م ئافره تانیکن که پوښاکيان له به ردايه به لام پروتیشن، (پوښته پروته کان) ئه وانه به وه ناو هستن که هر خویان و ابن به لکو هانی ئافره تانی تریش ده دن که بیته پیرپانه وه، وه به ریگادا به له نجه و لار ده رۆن تا سه رنجی به رامبه ر پابکیشن، ئه و جوړه ئافره تانه قزبان ده به ستن و گلوله ی ده که ن و له بان سه ریان ده بیبه ستن و کوی ده که نه وه هه روه ک کوپاره ی بان پشتی و شتر، جا ئه مانه ناچنه به هه شته وه، وه بوئی به هه شتیش ناکه ن، که بوئی خوښی به هه شت چنده ها ساله ری ده روات. یا خود له فهرموده یه کی تر دا ده فهرمویت: (ثَلَاثٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَاقُ وَالِدِيَّةِ وَالْمَرْأَةُ الْمُتَرَجِّلَةُ الْمُتَشَبِّهَةُ بِالرَّجَالِ وَالِدِيُّوْتُ) (۱۷).

واته: سی جوړ له خه لکی ناچنه به هه شته وه وه خوی گه وره ش له رۆژی داویدا ته ماشایان ناکات، نازارده ری دایک و باوک، ئافره تانیک که رووتن و له پوښاکدا لاسایی پیاوان ده که نه وه، وه که سانیک که بی غیره تن واته پیاوانیکن که به ته نگ ئافره تان و خیزانه کانیا نه وه نایه ن، له پروی ره وشت و هه لسو و که و ته وه.

نویه م: چوونه لای جادووگه ران و بروابوون پییان.

جادووگه ران و فالچی و ئه ستیره گره وه کان هه موویان ده که ونه بهر هه ره شه ی خوی گه وره و میهره بان، وه توله و سزای به نازاریان هه یه له دوا رۆژدا، چونکه ئه وانه بی بروابوون به و خویه ی که ته نها ده سه لات و زانینی شته نادیارو په نهانه کان شایسته به خویه تی، وه هیچ که یسش ناتوانیت غه یب بزائیت ته نها خوی گه وره خوی نه بیت، وه هه رخوښی بریارده رو ژیننه رو مرینه رو دروستکه ره، وه ک ده فهرمویت:

﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ [الحج: ۱۷].

واته: ته نها خوی گه وره و میهره بان خوی زانایه به شته نادیارو غه یبه کان، وه به هیچ جوړیک شته نادیارو غه یبه کان بو هیچ که سیک دیار ناخات و ناشکرای ناکات، جا که سانیک هه ن ده چنه لای ئه و جادووگه رانه و برویان پی ده هیئن و خویان له دینی ئیسلام بی به ری ده که ن (په نا به خوا) به وه ی که گوايه شته نادیاره کانیا ن پی ده لاین و دلیان خوش ده که ن به لام خوی له راستیدا وانیه به لکو قورئان ده فهرمویت:

﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَبُوهُمْ وَجَاءُ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ [الاعراف: ۱۱۳].

واته: جادووگه ران به و جادوووه ی ده یکه ن خه لکی پی هه لده خه لتینن، وه خه لکی پی چاوبه ست و چه واشه ده که ن، وه خه لکانیش ده ترسن و ترس ده چیته دلایانه وه، هه روه ها پیغه مبه ری خوا ده فهرمویت:

(مَنْ أَتَىٰ كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ) (۱۸).

(۱۶) (رواه مسلم: ۷۳۷۳).

(۱۷) (رواه أحمد والنسائي والبخاري والحاكم وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۲۰۷۰).

(۱۸) (رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۳۰۴۷).

واته: هرکه سیک بجیته لای جادوکه ریگ یان فالچیجک یان کاهینیک، وه باوه‌ری پی بکات وه به‌وهی که ده‌یلی به‌راستی بخاته وه نه‌وه بی باوه‌ر بووه بهو قورئانه‌ی که دابه‌زیوه‌ته سهر پیغه‌مبه‌ری خوا موحه‌مه‌د ﷺ، یان له فهرمووده‌یه‌کی تردا ده‌فهرموویت:

(مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً) (۱۹).

واته: هرکه سیک بجیته لای فالچیجک و پرسپاری لی بکات دهر باره‌ی شتیک، نه‌وا بو ماوه‌ی چل شه و نوژی لی وهرناگریت. که‌واته چوونه لای فالچی و جادوگر هوکارن بو کوتایی هاتنی ته‌من به خراپه.
ده‌یه‌م: باوه‌رنه‌کردن به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خواورق لی بوونه‌وه‌ی.

بیگومان قه‌ده‌ری کی‌که له بنچینه‌کانی باوه‌رپوون به خوا وه به‌شیکی گرنگیشه له‌شه‌ش پایه‌که له‌لای پیشه‌وایانی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه وه به بی باوه‌رپوون بهو پایه‌یه باوه‌ر دانامه‌زریت، وه باوه‌رپوونه پیی به خه‌یرو شه‌پیه‌وه، وه که نه‌وه‌ی پیویسته مروث له هه‌موو کات وساته‌کاندا خوئی ته‌سلیمی قه‌ده‌ری خوا بکات، هه‌روه‌ک قه‌ده‌ری خوئی بریتیه له‌و یاساو ریساو به‌رنامه توکمه‌یه‌ی خوی گوره خوئی دایرشتووه و بوونه‌وه‌ری لی دروست کردوه، وه مروث و جنو هه‌موو دروستکراوه‌کانی بهو به‌رنامه‌یه ده‌روژن به‌ریوه، خوی گوره‌ش ده‌فهرموویت:

﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر] .

واته: نیمه هه‌موو شتیکمان به‌قه‌ده‌رو نه‌ندازه پیژی دروست کردوه یاخود ده‌فهرمووی:

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ [الرعد] .

واته: هه‌موو شتیک که لای نیوه‌یه به‌نه‌ندازه قه‌ده‌ری خوی

(ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرَفًا وَلَا عَدْلًا عَاقٍ وَمَنَانٍ وَمَكْذُوبٍ بِالْقَدَرِ) (۲۰).

واته: سی جوړه کهس له روژی دوایدا خوی گوره نه ته‌وبه‌یان لی وهرده‌گریت وه نه‌فیدیه‌یان لی وهرده‌گریت: ئازار ده‌ری دایک ویاوک، منه‌تکه‌ر به‌سهر خه‌لکید، وه به‌درو خه‌ره‌وه‌ی قه‌ده‌ر. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان ﷺ ده‌فهرموویت: (إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ يُكْذِبُونَ بِالْقَدَرِ) (۲۱).

واته: به‌راستی له دوی من که‌سانیک دین که قه‌ده‌ری خوا به‌درو دهراننو بپوای پیناکه‌ن.

نیمامی مه‌نناوی له راقه‌ی نه‌م فهرمووده‌یه‌دا فهرموویه‌تی: (أَيُّ لَا يَصْدُقُونَ أَنَّهُ تَعَالَى خَلَقَ أَفْعَالَ عِبَادِهِ كُلِّهَا مِنْ خَيْرٍ وَشَرِّهِ وَكُفْرٍ وَإِيمَانٍ) (۲۲).

واته: باوه‌ریان به‌وه نیبه که خوی په‌روه‌ردگار به‌دیه‌ینه‌رو خالقی کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانه له خه‌یرو شه‌پیه‌وه کو فرو نیمان، وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فهرمووده‌یه‌کی تردا فهرموویه‌تی: (لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ غَيْرَ ظَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ

(۱۹) (رواه مسلم: ۵۹۵۷).

(۲۰) (رواه الطبرانی وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ۳۰۶۵).

(۲۱) (رواه احمد وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع: ۳۶۶۹).

(۲۲) (بروانه: (فيض القدير شرح الجامع الصغير: ۱۳۳/۴)

رَحْمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ لَهُمْ خَيْرًا مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ كَانَ لَكَ جَبَلٌ أَحَدٌ أَوْ مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٌ ذَهَبًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبَلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئِكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ وَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ^(۲۳).

واته: نه‌گه‌ر به‌اتایه‌ خوای‌ گه‌وره‌ هم‌موو‌ نه‌هلی‌ ناسمانه‌کان‌ و نه‌هلی‌ زه‌وی‌ نه‌شکه‌نجه‌ بدایه‌, نه‌وا‌ نه‌شکه‌نجه‌ی‌ ده‌دان‌ و سته‌میشی‌ لی‌ نه‌ده‌کردن‌, وه‌ نه‌گه‌ر‌ په‌حمیشی‌ پی‌ بگردنایه‌ نه‌وا‌ په‌حمه‌ته‌که‌ی‌ نه‌وا‌ باشتر‌ بوو‌ بویان‌ له‌ کرده‌وه‌کانی‌ خویمان‌, وه‌ نه‌گه‌ر‌ هیئده‌ی‌ کیوی‌ ئوحد‌ ئالتون‌ له‌ پی‌ناوی‌ خوای‌ گه‌وره‌دا‌ سهرف‌ بکه‌یت‌ خوای‌ گه‌وره‌ لی‌تی‌ قه‌بوول‌ ناکات‌ هه‌تا‌ باوه‌ر‌ به‌ قه‌ده‌ریش‌ نه‌هیئیت‌, وه‌ بزانی‌ت‌ نه‌وه‌ی‌ که‌ توش‌ت‌ بووه‌ هه‌ر‌ ده‌بوو‌ توش‌ت‌ بی‌ت‌, وه‌ نه‌وه‌ی‌ که‌ توش‌ت‌ نه‌بووه‌ هه‌ر‌گیز‌ نه‌ده‌بوو‌ توش‌ت‌ بی‌ت‌, وه‌ نه‌گه‌ر‌ له‌سه‌ر‌ هه‌ر‌ بیرو‌ باوه‌ر‌پکی‌ تر‌ جگه‌ له‌مه‌ بمریت‌ نه‌وا‌ ده‌چیته‌ ناگره‌وه‌. وه‌ بیگومان‌ نه‌م‌ تا‌قم‌ و ده‌ستانه‌ هاتنه‌ دی‌ و بوونیان‌ هه‌بوو‌ وه‌ه‌یشه‌ که‌ له‌وانه‌ن‌ بر‌ویان‌ به‌ قه‌ده‌ری‌ خوا‌ نییه‌, له‌وانه‌ کو‌مه‌لی‌ قه‌ده‌ریه‌کان‌ (القدریة) که‌ یه‌که‌م‌ کو‌مه‌لی‌ گوم‌ر‌پوون‌ له‌دوای‌ چینی‌ هاوه‌لانی‌ پی‌غه‌مبه‌ری‌ خوا‌ ﷺ نه‌مانه‌ ده‌رکه‌وتن‌ و که‌سانیک‌ بوون‌ که‌ بر‌ویان‌ به‌وه‌ نه‌بوو‌ که‌ هه‌ر‌ شتی‌ک‌ رووبدات‌ قه‌ده‌ری‌ خوایه‌ وه‌قه‌زاو‌ قه‌ده‌ریان‌ به‌ راست‌ نازانی‌ و ده‌یان‌ ووت‌ هه‌موو‌ شتی‌ک‌ که‌ له‌ گه‌ردووندا‌ رووبده‌دات‌ به‌ قه‌زاو‌ قه‌ده‌ری‌ خوا‌ نییه‌, به‌لکو‌ نه‌مانه‌ هه‌مووی‌ به‌ هوئی‌ پی‌سی‌ و چه‌په‌لی‌ به‌نده‌کانه‌وه‌یه‌, هه‌ربویه‌ نه‌مانه‌ لای‌ نه‌هلی‌ سوئنه‌ و جه‌ماعه‌ له‌ دین‌ ده‌رچوونه‌ و نه‌وانه‌ مه‌جوسی‌ نه‌م‌ ئومه‌ته‌ن‌, هه‌روه‌ک‌ یحیی‌ بن‌ یعمر‌ به‌ عبدالله‌ ی‌ کو‌ری‌ عومه‌ری‌ ﷺ ووت‌: نه‌ی‌ باوکی‌ عبدالرحمن‌ خه‌لکانیک‌ پی‌ش‌ ئیمه‌ هه‌بوون‌ قورئانی‌شیان‌ ده‌خویند‌ به‌لام‌ گوم‌ر‌ا‌ بوون‌ به‌وه‌ی‌ که‌ ده‌لین‌: هه‌رچی‌ه‌ک‌ روو‌ ده‌دات‌ (انف) واته‌: پی‌شتر‌ ته‌قدیر‌ نه‌کراوه‌ و به‌رنامه‌ی‌ بو‌ دانه‌ر‌پژراوه‌, له‌لایه‌ن‌ په‌روه‌ردگار‌وه‌, وه‌ده‌لین‌ خوا‌ زانیاری‌ پی‌ی‌ نه‌بووه‌ به‌لکو‌ کاتی‌ک‌ شته‌که‌ روویدا‌ ئینجا‌ خوای‌ گه‌وره‌ زانیاری‌ پی‌ی‌ ده‌بی‌ت‌, جا‌ ابن‌ عمر‌ ﷺ فه‌رمووی‌: ده‌ی‌ نه‌گه‌ر‌ تو‌ گه‌یشتی‌ به‌و‌ جو‌ره‌ که‌سانه‌ پی‌یان‌ بلی‌: من‌ لی‌یان‌ به‌ریم‌ وه‌نه‌وانیش‌ له‌من‌ به‌رین‌, پاشان‌ فه‌رمووی‌: سویند‌ به‌و‌ خوایه‌ی‌ گیانی‌ منی‌ به‌ده‌سته‌ نه‌گه‌ر‌ هه‌ر‌ یه‌کی‌کیان‌ به‌نه‌ندازه‌ی‌ کیوی‌ ئوحد‌ ئالتوونی‌ هه‌بی‌ت‌ و له‌پی‌ناوی‌ خوادا‌ بیبه‌خشیت‌ نه‌وه‌ خوای‌ گه‌وره‌ لی‌ی‌ وه‌رناگری‌ت‌, تا‌کو‌ باوه‌ری‌ به‌ قه‌ده‌ری‌ خوا‌ نه‌بی‌ت‌ به‌ خیرو‌ شه‌پیه‌وه‌, پاشان‌ فه‌رمووی‌:

(ان مجوس هذه الامة المكذبون بالقدر ان مرضوا فلا تعدوهم وان ماتوا فلا تصلوا عليهم وان لقيتم فلا تسلموا عليهم)^(۲۴).

واته‌: مه‌جووسی‌ نه‌م‌ ئومه‌ته‌ نه‌وانه‌ن‌ که‌ قه‌ده‌ری‌ خوا‌ بو‌ شته‌کان‌ به‌درو‌ ده‌زانن‌ جا‌ نه‌گه‌ر‌ نه‌وانه‌ نه‌خوش‌ که‌وتن‌ مه‌چن‌ بو‌ سهر‌دانیان‌, وه‌نه‌گه‌ر‌ مردن‌ نو‌پژریان‌ له‌سه‌ر‌ مه‌که‌ن‌, وه‌نه‌گه‌ر‌ له‌ ری‌گه‌یه‌کدا‌ به‌نه‌وان‌ گه‌یشتن‌ سه‌لامیان‌ لی‌ مه‌که‌ن‌. که‌واته‌ زور‌ کاری‌کی‌ تر‌سناکه‌ نه‌گه‌ر‌ که‌سی‌ک‌ له‌سه‌ر‌ نه‌م‌ حاله‌ته‌ بمریت‌ و بگه‌ر‌پیته‌وه‌ بو‌ لای‌ خوا‌ چونکه‌ بی‌ شه‌ له‌ به‌هشتی‌ خوا‌.

یانه‌هه‌م‌: مردن‌ له‌سه‌ر‌ کاری‌ داهینراو‌ (بدعة) زیادکردن‌ له‌ دیندا‌.

بی‌دعه‌ کاری‌ زیادکراوه‌ له‌دیندا‌ وه‌داهینانی‌ شتی‌که‌ که‌ بنچینه‌ی‌ نه‌بی‌ت‌ و به‌ه‌واو‌ ئاره‌زووو‌ بخری‌ته‌ ناو‌ دینه‌وه‌, یان‌ شتی‌ک‌ هه‌لبه‌ستی‌ بو‌ خوا‌ و پی‌غه‌مبه‌ری‌ خوا‌ ﷺ نه‌وه‌ له‌دینی‌ خوادا‌ جیی‌ نابیته‌وه‌ و ده‌دریته‌وه‌ به‌سه‌ر‌ خاوه‌نه‌که‌یدا‌, سه‌ره‌رای‌ نه‌وه‌ش‌ سزای‌ خوای‌ بو‌ هه‌یه‌ له‌ دوا‌ر‌وژدا‌, وه‌هه‌رکه‌سی‌ش‌ له‌سه‌ر‌ نه‌وا‌ کاره‌ کو‌تایی‌ به‌ته‌مه‌نی‌ بی‌ت‌ نه‌وه‌ له‌سه‌ر‌ گوم‌ر‌پایی‌

^(۲۳) (رواه احمد وابوداود وابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع: ۵۲۴۴).

^(۲۴) (بروانه: لحة عن الفرق الضالة للشيخ الدكتور صالح بن فوزان الفوزان: ص ۳۲).

مردووو هه موو گومرپاييه كيش بو ناو ئاگرى دۆزه خه (خوا په نامان بدات) ههروهك پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرموويت: (كُلِّ
بِدْعَةٍ ضَلَالَةٍ وَكُلِّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ) (٢٥).

واته: هه موو زيادكرديك له ديندا گومرپاييه وه هه موو گومرپاييه كيش بو ئاگرى دۆزه خه. وه له فهرمووده يه كي تر دا هاتوو ه كه
پيشه و امان ﷺ ده فهرموويت: (إِنَّ اللَّهَ احْتَجَرَ التَّوْبَةَ عَلَى كُلِّ صَاحِبِ بَدْعَةٍ) (٢٦).

واته: به راستى خواى گه و ره ته و بهى قه ده غه كردوو ه له سه ر هه موو خوا وه ن بيده عيه ك.

هه ر بو يه خوا وه ن بيده عه و زيادكه ر له ديندا هه ميشه له خه مى زيادكر دن و به ره و پيشه بر دنى به رنامه ده سته كرده كه ي خو يه تى به بى
ئه وه ي گوى بداته هه ر هه شه ي خوا و پيغه مبهري خوا ﷺ ده ر باره ي ئه و زيادكر دنانه ي كه به ناوى دينه وه ده كرين. بو يه ئه م
كه سانه تازياتر له و بو اره دا هيلاك و ماندوو بين زياتر هوكارن بو ئه وه ي له خواى گه و ره دوور بكه ونه وه. وه مردنيش له سه ر ئه م
كاره هوكاره بو كو تايى هاتنى ته مه ن به خراپه. خواى گه و ره و ميهره بان هه مووان بپاريزي ت و به دوور مان بخات له م كاره
بيزاروه.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

سه رچا وه كان

- ١- أحكام الجنائز و بدعها (الشيخ المجدد محمد ناصر الدين الالباني) (په حمه تى خواى لى بيت).
- ٢- معلومات مهمة من الدين لا يعلمها كثير من المسلمين (محمد بن جميل زينو) (خوا بپاريزي ت).
- ٣- حسن الخاتمة (يوسف الحاج احمد)
(خوا بپاريزي ت).

مالپهري به ههشت

www.ba8.org

له دوعاي خيربى به شمان مه كه ن

(٢٥) (رواه احمد وابن ماجه وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: ١٣٥٣).

(٢٦) رواه البيهقي وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع الصغير: (١٦١٩).